

סֵפֶר אוֹצֵר-הָאֱמוּנָה

והוא לקוטי קונטרסים זקרים מפיו ומפנינים, שנדפסו ונתפשטו בקרב
בעולם, המגלים את מעלת האמונה הפשוטה בו יתברך. להאיר על
נפשו ערכות, זיו, ידידות, חיות אלקותו יתברך. ועצות והתחזקות
והנהגות ישרות איה לזכות לזה.

בני ומיסד על-פי הכרי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
ברצינא קדושה עלאה, ארוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי הכרי חלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר על רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, קתובים ומאמרי חכמים
הקדושים ממקרא ומדרשים, והזהר הקדוש

היבא לדפוס ע"י
חסדי ברסלב
עיה"ק ירושלים תרכ"א

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב

גליל

* * *

בארצות הברית
מתיבתא היכל-הקדש — חסידי ברסלב
Mesifta Heichal Hakodesh

Chasidei Breslov
1129-42nd STREET
Brooklyn N.Y 11219

* * *

באמצעות הדואר לפי הכתובת:
"קרן הדפסה והפצה"
ת.ד. 8065 אשדוד
ובמספר טלפון: 03/6765235

שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שְׁאָמַר, שְׁטוֹב
מְאֹד מִי שְׁזָכָה לְכֹנֶס וּלְטִיל
עֲצָמוֹ בְּאִמּוּנָה, וְשֵׁם יֵשׁ הַיְכָלוֹת
וְחִדְרִים, וְהוּא נִכְנָס וּמְטִיל
עֲצָמוֹ מִחִדְר לְחִדְר וּמִפְּלִטִין
לְפִלְטִין, וְיֵשׁ שֵׁם דְּרָכִים
כְּבוֹשִׁים גַּפְלָאִים מְאֹד, וּמְשֵׁם
נִכְנָסִין וּמְטִילִין בְּבִטְחוֹן וְכוּ',
וְאַחַר־כֵּן נִכְנָסִין יוֹתֵר וְיוֹתֵר;
אֲשֶׁרֵי הַנִּכְנָס וּמְטִיל שֵׁם !

(ח"י מוהר"ן, סימן תכ — דפוס חדש)

סדרת הקונטרסים

אוצר האמונה

ז	א. אור אמונה
מז	ב. בית אמונה
צט	ג. גלוי אמונה
קמא	ד. דרך אמונה
קעג	ה. התגלות אמונה
רה	ו. ורעה אמונה
רכט	ז. זכרון אמונה
רנז	ח. חזוק אמונה
רפג	ט. טהרת אמונה
שט	י. יסוד אמונה
שלג	כ. פלליות אמונה
שנה	ל. למודי אמונה
שעט	מ. מעלת אמונה
תג	נ. נעימות אמונה
תכה	ס. סוד אמונה
תנה	ע. ערבות אמונה
תפה	פ. פתח אמונה
תקז	צ. צדקת אמונה
תקכט	ק. קול אמונה
תקמז	ר. ראש אמונה
תקעז	ש. שמחת אמונה
תקצט	ת. תפארת אמונה

אוצר-הָאמוּנָה

קונטרס

אור אמונה

יגלה ויפרסם את ערכות נעימות זיו אור האמונה הקדושה, ואיך שזהו עקר התכלית להגיע אליה, להאמין בו יתברך, באמת ובתמים, ואשר כל התורה כלה תלויה רק במדת האמונה הקדושה בו יתברך. אשרי המחזק את עצמו באמונה פשוטה, ואז עולמו יראה בחייו.

★

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,
ברצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגים ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים, ומאמרי
חכמינו, הקדושים זכרונם לברכה,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

★

הובא לדפוס
על-ידי חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

וּפְעַם אַחַת אָמַר מוֹהְרַא"שׁ
נ"י, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת
עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, אוֹ רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, "נָאֵר צוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
אֲדַעַר נָאֵר פּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ",
וּכְשִׁי־יִרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר כֵּן,
אֲזֵ אֵף פְּעַם לֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ,
מֵאַחַר שֶׁתְּמִיד מְדַבֵּר רַק מִמְּנוֹ
יִתְבָּרַךְ.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן רנ)

קונטרס

אור אמונה

.א

רבנו הקדוש, זכותו יגן עלינו, אמר (שיחות ה"ן
סימן ל"ג): אצל העולם אמונה הוא דבר קטן. אבל
אצלי אמונה הוא דבר גדול מאד. ועקר האמונה היא
בלי שום חכמות וחקירות כלל. רק בפשיטות גמורה.
כמו שהנשים והמוץ עם הפשרים מאמינים. עין שם.
ובאמת על-ידי שהאדם מכניס בדעתו אמונה פשוטה
בו יתברך. נודכך ונתישב מחו ודעתו. ואינו מתבלבל

ומתבטל כלל משום דבר שבעולם. כי המאמין
 האמתי — שמאמין בו יתברך בתמימות ובפשיות
 גמורה, שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, הוא
 תמיד נמשך אליו יתברך; ומכל שכן כשזוכה גם
 לדבר עמו יתברך בלשון שרגיל בה, ומדבר אליו
 יתברך, ומספר לפניו יתברך את כל לבו, וכל מה
 שמעיק לו, ומרבה להתחנן ולהתפלל אליו יתברך.
 בדרך שהנשים והמון עם הפשוטים הכשרים עושין.
 אין לשער ואין לספר את התענוג הרוחני שמרגישין
 מזה. כי בדרך כלל עוברים על כל אחד ואחד צרות
 ומרירות ומכאובים משנים, וכל מיני עגמת נפש מדי
 יום ביומו, שדבר זה מעקם ומסלף את לב האדם
 ומשברו לגמרי; אבל כשירגיל את עצמו בדרך
 הנשים והמון עם הכשרים, לדבר עמו יתברך בלשון
 שרגילים בו (הינו כל אחד כפי מדינתו ולשונו),
 ומרבה לדבר ולספר את כל אשר עם לבו אליו
 יתברך, אדם הזה מרגיש כל מיני חיות וטעם בחייו,
 ואינו מאבד את עצמו בכל מיני מצבים שעוברים
 עליו, רק לבו בטוח ונכון בו יתברך; אשרי לו ואשרי
 חלקו בזה ובבא.

ב.

ואמר (שם, סימן ל"ב): שצריך לחזק את עצמו
 באמונה ולבלי להפגס בחקירות כלל, ולבלי לעיין כלל
 בספרים של מחקרים, רק להאמין בהשם יתברך
 באמונה לבד, בלי שום חקירות כלל, וצריכים
 להשליך מדעתו ומלבו כל מיני ספקות וחקירות
 ובלבולים, רק להאמין בו יתברך, ובהצדיקים
 האמתיים באמונה לבד, בלי שום חקירות כלל, כי כבר
 זכינו לקבל תורתנו הקדושה על ידי משה רבנו עליו
 השלום, וכבר היו לנו צדיקים רבים גדולים ונוראים
 בכל דור ודור, וראוי לנו לסמוך עליהם בלי שום
 חקירות, ולילך בעקבותם, להאמין בהשם יתברך
 בפשיטות, ולקיים תורתו ומצוותיו, כאשר מסרו לנו
 אבותינו הקדושים, עין שם, ומי שמרגיל את עצמו
 ללמוד בתורה הקדושה, ומעיין בספרי אמת של הצדיקי
 אמת שבכל דור ודור, הבנויים ומיסדים על אדני פז
 יסודות התורה הקדושה, בגמרא ומדרשים וזהר
 הקדוש, הוא יתעורר ויחזק עצמו מאד מאד באמונה
 הקדושה, כי דברי הצדיקים האמתיים הם אורות
 רוחניים שזכו להוריד על ידי רב יגיעתם וטרחתם

בעבודת השם יתברך. שיגעו וטרחו, ועל-ידי-זה זכו להשיג רזי דרזין וסתרי נסתרות בתורה הקדושה, והם מחיים ומחזקים את נפש ההוגה בהם, שגם הוא ימשיך את עצמו אליו יתברך. ועל-כן אשרי הבורח אל תוך ספרי הצדיקים האמתיים, וימצא שם אמתת מציאותו יתברך, ויתלהב לכבו גם-כן אליו יתברך. וישמר את עצמו מהנגע הצרעת שהם ספרי המחקרים, ספרי הלצים, ובפרטיות בדורות אלו שמתפשטים ביותר קלפת העתונים הרעים, שהם בכלל ספרים חיצונים המקררים את האמונה הקדושה ומכניסים ספקות ובלבולים ועקממיות בלב האדם. ועל-כן ראוי להתרחק מאלו הספרים, וכמו-כן מאנשי לצון המתלוצצים מיראים וכשרים אמתיים, וצריך להתרחק מהם כמו שמתרחקים מבעלי ראתן (מחלה מדבקת, רחמנא לצלן), כי אפלו הכל פיהם טמא, ויכול להזיק לך. אשרי הבורח אל תוך התורה הקדושה, ואוחז את עצמו עם הכשרים והיראים האמתיים שבדור, ואוחז את עצמו בספרי הצדיקים האמתיים, הבנויים ומיסדים על יסודות החסידות והקבלה והמוסר, ואז יהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך כיתד חזק.

ג.

ביותר צריכים לברח מהקלפה העצומה
 שהתפשטה עכשו, והיא קלפת "כחי ועצם ידי עשה לי
 את החיל הזה", שחושבים כאלו הכל תלוי ביד האדם.
 ומנתקים את עצמם לגמרי ממנו יתברך, ושוכחים
 ממנו יתברך לגמרי, ועל-ידי-זה נבנה אצל כל אחד
 מציאות של מלכות דסטרא אחרא, שהיא הנהגה
 מפרדת לגמרי ממנו יתברך, אשר משם יוצאים כל
 הצרות והטמאות והדינים בעולם, ומכל שכן
 כשנותנים פח למלכות בזה, שכל מגמתה לעקר את
 האמונה הקדושה מישראל, על-ידי-זה מגבירים את
 הקלפות והסטרא אחרא בעולם, וגורמים עכוב
 הגאולה: כי רק אז בביאת המשיח נופה למלכות
 דקדושה, ולא קדם לכן, כי משיח צדקנו יחזיר את
 המלוכה להשם יתברך, כמו שפתוב (תהלים כ"ב): "כי
 לה' המלוכה ומושל בגוים", וכתיב (עובדיה א'): "ועלו
 מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו, והיתה לה'
 המלוכה". ואף שנדמה עכשו, שכל אלו הלוקחים
 כחם בידם, כאלו הם מצליחים, באמת הכל אחיות
 עינים בשביל הבחירה והנסיון, כמו שאמר רבנו,

זכרונו לברכה: כל מה שאתה רואה בזה העולם, זה רק בשביל הבחירה והנסיון. לראות את תם לבך, אם להמשיך את עצמך אליו יתברך בלב אמת, או חס ושלום, לנתק את עצמך ממנו יתברך, ויאמר: דינו פעל ולא השם, שהוא הכפירה העצומה של: כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה. ועל-כן מי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ומחזיק בהתורה הקדושה ובהצדיקים האמתיים שבכל דור ודור, ההולכים כפי הקבלה האמתית, שקבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים, בלי שום זיו פלשהו מדת תורתנו הקדושה, הוא דיקא עוזר לבגן מלכות דקדושה, והוא דיקא עוסק בקרוב הגאלה אשר בוא יבוא משיח צדקנו, ויגאלנו גאלת עולם, ויאיר בנו את אמתתו יתברך, ויבנה לנו את בית מקדשנו, ויחזירנו לארצנו הקדושה.

ד.

עקר קיומנו בתקף הגלות, ובפרט בגלות הארצה המרה הזאת, שגברה ההסתרה פתוף ההסתרה

והתפשטו הכפירות והאפיקורסות בעולם מאד, אשר כמוהם לא נהיו — הוא על-ידי שהשם יתברך ממשיך עלינו גם עכשו בתקף עמק נפלתנו וירידתנו הארה נפלאה בהעלם גדול מרוחו של מלך המשיח, שיבוא במהרה בימינו, שעל-ידו יהיה עקר תקון העולם. וזה מרמז בפסוק (בראשית א'): "והארץ היתה תהו ובהו, וחשך על-פני תהום", שדרשו חכמינו הקדושים על זה (במדרש רבה על פסוק זה), שזה מרמז על הגליות, והתקון יהיה על-ידי: ורוח אלקים מרחפת על-פני המים", שהוא רוחו של מלך המשיח, עין שם. כי השם יתברך מרחם עלינו בכל דור ודור, ושולח אלינו צדיקים קדושים, שזכו על-ידי יגיעתם ועבודתם וטרחתם ומסירות נפשם בעבודתו יתברך, להשיג איזה בחינת אור מהאור הגנוז שיגלה מלך המשיח, והם ממשיכים את האור הזה עלינו גם עכשו, בתקף חשך הגלות וההסתרה, והאור הזה הוא בחינת גלוי האמונה הקדושה בו יתברך, שנמסר נפשנו רק אליו יתברך, ולא נאבה, ולא נרצה ולא יעלה על לבנו שום מלכות בלעדיו יתברך, ועל-כך אשרי הזוכה לאחוז ולהחזיק את עצמו עם צדיקי דורנו, שהם ממשיכים את קבלת התורה המסורה לנו מדור דור, ומאירים

עלינו אור האמונה הקדושה, ולא יטה ולא יתרחק מהם בשום אופן שבעולם, כי רק על ידם יזכה גם-כן להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויאיר עליו גם-כן איזה בחינת אור מאור הגנוז של מלך המשיח. אשרי הזוכה לאחז את עצמו בצדיקי הדור האמתיים, ואינו מטעה את עצמו כלל, כי רב טוב הצפון יזכה על ידם, ומה גם שעל ידם יזכה להנצל מחבלי משיח שיהיה בעקבתא דמשיחא, שזה מלחמת גוג ומגוג — הכפירות והאפיקורסות שיתפשט בעולם, ומי שיחזיק את עצמו עם הצדיקים ינצל מהכל, כי ישאר חזק באמונה פשוטה בו יתברך.

ה.

צריך שתדע שעקר הגאולה תהיה דיקא על-ידי פשוטי עם ישראל, שנשארו באמונה בו יתברך, ולא זו מדת תורתנו הקדושה כהוא זה, ולא ותרנו על שום קצו של יו"ד, כפי שקבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים מדור דור, ואף שעכשו הם בעיני העולם ללעג ולקלס, כי מי שחפץ באמת בהאמונה הקדושה, ומחזיק בדרך אבותינו ורבותינו הקדושים צוחקים

ולועגים עליו. אף-על-פי-כן דיקא על-ידם יביא השם
 יתברך את מלך המשיח. ועל-כן עלינו לברח מכל מיני
 חקמות של הבל המצויים עקשו בעולם, ולא נסתכל
 עליהם כלל, רק נבנה את ביתנו על פי דת תורתנו
 הקדושה, ונחנך בה את בנינו ובנותינו כפי שנתחנכו
 אבותינו ורבותינו מדור דור, ונתפרד מכל מיני כתות
 של כופרים ואפיקורסים, שמסתירים ומכסים את
 אמתת מציאותו יתברך. וביותר צריכים להתפרד מאלו
 המתחברים עצמם אל המינים והאפיקורסים,
 ומחניפים אותם, כי פת חנפים אינם מקבלים פני
 שכינה, ואמונה עם חנפה הם שני הפכים לגמרי, ואי
 אפשר להם לילך יחד כלל, כי מי שמאמין בו יתברך
 באמת, אינו חונף את שום בריה שבעולם, כי רק אליו
 יתברך הוא פונה, וממנו יתברך עזרתו וישועתו, וכל
 מה שמכניס את עצמו יותר באמונה הקדושה, יותר
 מתפרד מכל אלו החנפים, השקרנים והצבועים
 המתחברים עצמם אל הרשעים, המינים
 והאפיקורסים, שכל מגמתם היא רק להשפית את
 אמתת מציאותו יתברך. אשרי הבורח מהם ומתחבר
 עצמו רק אל היראים האמתיים, המוסרים נפשם לקים
 את דת תורתנו הקדושה בתמימות ובפשטות גמור.

ו.

צריך לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, עד שיבוא להכרה ברורה אשר אין בלעדיו יתברך כלל. ולא שיף לעשות איזה תנועה קלה בלעדיו יתברך. ועל-ידי ידיעה זו לעולם לא יתרחק ממנו יתברך, כי באיזה מקום שרק יהיה, ימצא את השם יתברך. הן בעליה, והן בירידה, מאחר שידע כי הכל ממנו יתברך, שהוא מסבב עמו בסבובים כאלו וכו', והוא צריך לעבר ירדות וקטנות כאלו וכו', הכל לכל כדי לברר את האלקות שבעולם לפי בחינתו וש'ש נשמתו וגלגוליו ותקוניו הפ'רטיים. וזה מה שצועק המלך דוד, עליו השלום (תהלים קל"ט): "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה". שמתפלא מאד מאד, איך יכול האדם לחשב שהוא רחוק ממנו יתברך, הלא אנה אלה מרוחק ואנה מפניך אברח? אם אסק שמים — שם אתה, ואציעה שאול-הנב' הן שאני באיזה בחינת עליה, אסור לי להתרחק, חס ושלום, ממה יתברך על-ידי איזה צד גאות, והן כשאני נמצא עדין בשאול תחתית, גם שם הנב' — יכולים למצא אותך, אשא כנפי שחר, אשכנה באחרית ים, גם שם ידך תנחני.

ותאחזני ימינך. ואמר — אף חשף ישופני ולילה אור
 בערני. גם חשף לא יחשיף ממך. ולילה כיום יאיר
 פחשיכה פאורה. כל זה יאיר לך על-ידי שתזכה לבטל
 את עצמך לגמרי אליו יתברך. ואז לא יהיה שך איזה
 עליה או איזה ירידה אצלך. כי תמיד תשתוקק רק
 אחריו יתברך, וזה יהיה כל פסופיך ורצונותיך. עד
 שתזכה להכלל לגמרי בו יתברך.

ז.

עקר עבודת האדם בזה העולם הוא לברר
 ולהעלות האמונה הקדושה בו יתברך. עד שיהיה ברור
 ומזכך לפני עיניו אמתת מציאותו יתברך. וכל המצוות
 שהאדם מקיים הם חזיק האמונה הקדושה. כמו
 שכתוב (תהלים קי"ט): "כל מצוותיך אמונה". כלומר
 המצוות צריכות להביא את האדם אל גלוי האמונה
 הקדושה. שיזכה להאמין בו יתברך באמת ובתמים.
 שהוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה
 כלה: דומם, צומח, חי, מדבר. ועל-כך המצוות
 נחלקו לארבע בחינות אלו. כי יש דינים ומצוות
 ששך לדומם, כמו דיני בור ברשות הרבים, או כל

דיני בית וכו', וכן יש דינים ומצוות ששייכים לצומח: לא תחרש בשור וחרמור יחדו וכו', וכן יש דינים ומצוות פחי: מה שמתר לאכל וכו', וכן יש דינים ומצוות במדבר, כל השייך בין אדם לחברו וכו'; כי כל התורה והמצוות שנתחלקו בארבע בחינות, הכל לכל כדי לגלות את האלקות שיש בחלק זה מהבריאה, פי התורה הקדושה ומצותיה מגלים את האמונה הקדושה, הינו אמתת מציאותו יתברך. ועל-כן זהו עקר עבודת האדם בזה העולם — לברר ולהעלות את האמונה הקדושה מכל פרטי הבריאה, וכל מה שהאדם זוכה להכניס את עצמו בהאמונה הקדושה, כמו-כן מאיר כבר לפני עיניו כל העולם בהארה ובזיו ובחיות אחר לגמרי, מאחר שפרגיש ומבין ורואה ומתבונן את האלקות שבתוך הבריאה כלה, וזוכה להתענג בנעם זיו שכינתו יתברך.

ח.

אחי, אחי! אל תחלש דעתך מכל מה שעובר עליך מפעל בחירה, שעוקץ ומצער אותך בחורפין וגדופין וכו', כי הכל מידו יתברך; וכשהאדם מכניס

ידיעה זו היטב היטב בדעתו — שאפלו מה שנעשה
 מבצל בחירה, הכל ממנו יתברך. אזי לעולם לא
 יתרחק ממנו יתברך, רק תמיד יברח אליו יתברך.
 ועליך לדעת, כי רבנו, זכרוננו לברכה, אמר פעם, שכל
 מה שברא הקדוש ברוך הוא בנה העולם הכל היה
 למען הבחירה והנסיון, עד שנותן רשות וכח להסטרא
 אחרא ולבני אדם לעשות כחפצם וכו', וכל זה למען
 לנסות את לבך אל מי תברח בעת צרתך. ועל-כן ראה
 וחכם, בני, והבן, כי הכל דמיונות של הכל ואחיזת
 עינים להטעות את האדם, שיחשב כאלו ביד האדם
 ובכחו לעשות משהו בלעדיו יתברך, חס ושלום,
 ובאמת זהו עקר הכפירה והעבודה זרה גמורה. כי
 צריכים לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ולידע כי
 הכל ממנו יתברך, ואין שום עצה אחרת רק לברח
 אליו יתברך ולקיים את התורה הקדושה והמצוות שהם
 רצונו יתברך, ועל-ידי-זה יסיר ממנו חרון אפו,
 וימתיק את כל הדינים ממנו, ויתבטלו כל המצרים
 אותו; וצריך להיות חזק כל-כך בידיעה זו, עד שיהיה
 מוכן ומזמן אפלו למסר נפשו על קדוש השם יתברך
 על ידיעה זו — לידע כי הכל ממנו יתברך, ואפלו אלו
 המצעים אותו הם רק שליחים ממנו יתברך לראות

אל מי יפנה בשעת צרה; וכידיעה זו, ובאמונה ברורה ומחלטת זו, חיו אבותינו מאבינו הראשון אברהם, עליו השלום, עד עכשו, ובכל הדורות נהרגו ונשרפו ונחנקו ונסקלו ונשחטו אבותינו הקדושים על קדוש השם, לא להטות מאמונה הקרושה הזו, לידע כי הכל ממנו יתברך, ואין עלינו שום עצה רק לברח אליו יתברך, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עלינו, וירחיב לנו, והטוב בעיניו יעשה עמנו, ואנחנו לא נטה מאמונתנו התמימה והפשוטה, אשר הכל לכל אלקות גמור הוא ודומם, צומח, חי, מדבר הם עצם אלקות בהתלבשות הזה, והוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ועל-כן הכל בידו יתברך, וכל הבריאה כלה הם שלוחיו יתברך לעשות באדם כחפצו ורצונו יתברך. אחי היקר! באם תכניס בלבך אמונה ברורה ומחלטת הזו, אזי תרגיש חיים אחרים לגמרי, עולמך בסייד תראה, ותחענג בערכות נעם זיו שכנית עזו יתברך, ברגמת עולם הגמול, אשרי שיאחז בזה!

ט.

כשאדם מכניס את עצמו אל תוך האמונה הקדושה, אזי נצול מפל צרותיו ומרירותיו, כי עקר הצער והמרירות שעובר על כל אדם, הוא רק מחמת חסרון אמונה, כי באמת כשאדם זוכה להיות מסבב עם אמונה, ויודע בברור גמור כי אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, אזי נגאל מפל צרותיו; כי בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ויודע שאין שום מקרה וטבע כלל; ומוכא בתקונים, כי עקר השער והפתח להכנס אליו יתברך הוא רק על-ידי מדת האמונה הקדושה, שזה השער והפתח הכי בטוח, וכל נביא ונביא שרצה להשיג נבואתו היה מכרח לעבר את פתח האמונה, וגם יצקב אבינו הניח צנאה לבניו על מדת האמונה, וכן אהרן הכהן לא נכנס לפניו ולפנים כי אם על-ידי מדת האמונה, וגם דוד המלך לא התפחד משנאיו, ועבר על הכל רק בזכות האמונה הקדושה, שהיה חזק ואמיץ מאד מאד במדת האמונה הקדושה, ותמיד ברח אליו יתברך, ופרש את כל שיחתו אליו יתברך, שזה כלל ספר התהלים שלו, אשרי הזוכה לחזק את עצמו במדת האמונה הקדושה,

ותמיד יברח רק אליו יתברך. אז יעבר בשוב ובנעימות
את חייו. וינצל מכל מיני צרות ומרירות, ויזכה לחיות
חיים נעימים וטובים, אשרי לו!

י

צריך שתחזק בעצמך אמתת מציאותו יתברך
באפן שלא יבלבל אותך שום דבר שבְעוֹלָם. רק בכל
יום ובכל שעה ובכל רגע תוכל לדבק עצמך אליו
יתברך. ולא אכפת לך איפה אתה, אם אתה על הדרך.
או אם אתה בביתך. תמיד תמשיך על עצמך אמונה
פשוטה בו יתברך. ואז יקא תחיה חיים אמתיים.
חיים נצחיים. ועליך לדעת. כי מה שמיעד עבורך
ממילא יבוא אליך. אפלו בלא השתדלות, ומה שאין
מיעד עבורך ממילא לא יבוא אפלו עם השתדלות.
ודבר זה נפלאות תמים דעים, איך שבני אדם מטעים
את עצמם ונופלים בדעתם בכל פעם. הלא כשאדם
היה זוכה להדביק את עצמו בו יתברך. לא היה
מתפעל משום דבר ומשום בריה. ותמיד היה חזק
בדעתו. והיה עובר על הכל, אשרי לו!

יא.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר, כי אין בלעדיו
 יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם
 ממש. ועל-כן אל יפתך יצרך כאלו בידך תלוי הכל,
 חס ושלום, כי זה כפירה גמורה, רחמנא לצלן, כי
 שלמות האמונה הקדושה — למסר את עצמו לגמרי
 אליו יתברך, ולידע שהוא יתברך מנהיג את עולמו
 בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, ואפלו קש אינו מתהפך
 בלי מוצא פיו יתברך, שמנשב רוח אלקי מרום גבהי
 מרומים עולם האצילות ויורד דרך בריאה, יצירה, עד
 שמגיע אל עולם העשיה שנקרא פה כידוע, ומהפך את
 הקש; ומכל שכן מה שנארע עם בעל בחירה, ומכל
 שכן וכל שכן מה שנארע עם אחינו בני ישראל, הכל
 לכל משגח מעצם האצילות ממש.

ועל-כן צריכים להתחזק באמונה פשוטה, כי
 ביותר אורב הסטרא אחרא על מדת האמונה
 הקדושה, כי הם סמוכים אליה מאד, כי נקראת
 בחינת רגלין — רגלי הקדשה, כי האמונה הקדושה
 מלבשת בזה העולם, ותכף ומיד כשהיא כבר בזה
 העולם יכול גם הסטרא אחרא להאחו בה, בבחינת

(משלי ה'): רגליה יורדות מות. ובפנטיות על ידי אמונות כוזבות של כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה, אשר זהו כפירה גמורה, כי עם ישראל עקר קיומו רק על ידי הקול קול יעקב, וזה כחננו, וזה הצלחתנו, ותכף ומיד פשוט משתמשים עם כח הידים, הוא נופל אל הסטרא אחרא — הידים ידי עשו, ונופל אל תכלית גשמיות העשיה אשר מלאים קלפות והסתרות חזקות וכו', ומשם נתהוה הקלפה העצומה והקשה מאד של מלכות דסטרא אחרא, לעשות איזה מלכות וממשלה לא רק בלעריו יתברך, אלא גם נגדו יתברך ממש, אשר זהו העבודה זרה הכי קשה כימינו אלה קדם התגלות מלך המשיח, ועל כן הזהירנו רבנו, זכרוננו לברכה, מאד מאד להתחזק באמונה הקדושה ובפרוש אמו, שזהו יהיה עקר הנסיון הכי קשה לכלל ישראל, ובעוונותינו הרבים אנו עדים שכן נתקיים נבואתו הקדושה של רבנו, זכרוננו לברכה, ועל כן, אהובי, אחי היקר, רק חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך כלשון שאתה רגיל בה, ועל ידי זה יזדכך מחך ותזכה לאמונה ברורה ונקיה, ותדע ביריעה מחלטת אשר כל קיום עם ישראל הוא רק

על-ידי התורה והמצוות, ואין כחנו אלא בפינו וקדם
 ביאת משיח צדקנו אין לנו שום מלכות וממשלה
 והנהגה טבעית כלל. כי זהו עבודה נרה גמורה,
 וכדיעות אלו דיקא תזכה לחזר אליו יתברך ואל
 התורה הקדושה, ולקיים מצוותיו יתברך.

יב.

צריך למסור נפשו בכל יום ויום, ובכל שעה
 ושעה, ובכל רגע ורגע על מדת האמונה הקדושה, כי
 אי אפשר לזכות לאמונה ברורה ומזככת כי אם על-ידי
 מסירות נפש ממש, כי כפי המרירות וההרפתקאות
 שעוברים על כל אחד ואחד בכל יום ויום, רחמנא
 לצלן, בהכרח שיהיה מחו מנתק ממנו יתברך וישפח
 אותו יתברך, חס ושלום, אבל בזה שיהיה תמיד מוכן
 למסור נפשו אליו יתברך, בזה יחזר וידבק עצמו אליו
 יתברך, ועל-כן אהובי, אחי היקר, אל תפל בדעתך
 כלל מכל מה שעובר עליך, רק הדבק נפשך במסירות
 נפש אליו יתברך, וזה יאיר עליך מדת האמונה, ועל-
 כן הצדיקים הגדולים במעלה נוראה ונפלאה שזוכים
 לאמונה ברורה ומזככת כל זה בא להם מתקף מסירות

נפשם אליו יתברך תמיד, ובכל עת ורגע הם מוכנים
למסור את נפשם אליו יתברך, ועל־כן מאיר עליהם
אורו האין סוף, ברוך הוא, בגלוי נפלא. אשריהם
ואשרי חלקם!

יג.

אחי היקר! עליך להתחדש בכל יום ויום עם
האמונה הקדושה, כי בלילה — בעת השנה הנשמה
נכנסת בתוך המלכות הנקראת ב'א'ר', וזה שאנו
אומרים קדם השנה ב'יךך א'פקיד ר'יחי, שאנו כוללים
ומכניסים את נשמתנו בתוך המלכות שנקראת אמונה.
ועל־כן תכף ומיד כשקם מהשנה, עליו להתחדש
באמונה מחדש, וזה שכתוב (איכה ג'): חדשים לבקרים
רבה אמונתך, שאנו מתחדשים בכל בקר עם הרבה
אמונה. ועל־כן אמר רבנו, זכרוננו לברכה, כשאדם
מתבלבל באמונה תקונו הוא שנה, כי ביותר מועילה
השנה לאמונה, כי בשעת השנה הנשמה נכנסת אל
תוך האמונה הקדושה. ועל־כן בשעה שאתה קם
מהשנה, ראה להתחדש מחדש באמונה, ותחזר
בעצמך פסוקי האמונה הקדושה, ותרבה לדבר עמו

יִתְבַּרֵּךְ אֲזוֹ, בְּאִפְּן שֶׁתִּתְחַזַּק וּתְתַחַדֵּשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר
אֲמוּנָתָךְ, כִּי תִפְלֶה וְאֲמוּנָה תִּלְוִיִּים זֶה בְּזֶה, כִּי כִשְׂאָדָם
מֵאֲמִין שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ נִמְצָא וְאִין נִמְצָא זִלְתוֹ, וְהִכַּל לִפְל
אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא: דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הִפֵּל
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזוֹ תְּמִיד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְהִבֵּן עִם אָבִיו, וְהִעֲבֹד אֶל אֲדוֹנָיו.
וְהוּוּ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי גְבוּהָה בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי צָרִיךְ
לְזֻכוֹת לְהִרְגִישׁוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּקִדּוּב וּבְגִלּוּי כְּזֶה, עַד שֶׁלֹּא
יִוּכַל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר מִבְּלֵי שֶׁיְדַבֵּר וְיִתְיַעַץ אֶת עַצְמוֹ
עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ מִקֶּדָם, וְאֲזוֹ כְּשׁוֹזֻכָה לְאַחַז בְּמִדְרַגָּה כְּזוֹ, אֲזוֹ
יִתְעַלֶּה בְּכָל פֶּעַם בְּמִדְרַגָּה אַחֵר מְדַרְגָּה, אֲשֶׁרִי לוֹ!

י.ד.

צָרִיךְ שֶׁתִּתְחַזַּק הַיֵּטֵב בְּרַעְיָתָךְ, שֶׁשְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה הוּא דִּיקָא כְּשׁוֹזֻכָה לְהַפִּירוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּהַכְרָה
בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עַד שֶׁיִּרְגִישׁ אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ שֶׁהוּא אִתּוֹ,
עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ מִמֶּשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִפְתַּח פִּיו וְיְדַבֵּר עִמּוֹ
כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְהִבֵּן עִם אָבִיו, וְיִסְפֹּר אֶת
כָּל מַה שֶׁעוֹבֵד עָלָיו בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ
כְּלִשׁוֹן שֶׁהוּא רָגִיל בָּהּ, כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה

הקדושה הוא דיקא על-ידי תפלה, ולהפוך — עקר שלמות התפלה הוא דיקא על-ידי האמונה הקדושה, שעושה אחד מהתפלה והאמונה. בכחינת: הוא תהלתך והוא אלקיך (דברים י'), לעשות אחד מתפלה והאמונה בו יתברך. ובאמת עליך לדעת כי האמונה צריכה להיות בשלמות בכל הבחינות, ובלא זה אין להתפלה שלמות, ואינה נעשית כלי לקבל השפע שממשיכים על-ידי תפלה; כי באמת עקר המשכת שפע רוחני וגשמי אור אלקי זה תלוי רק כפי שאוחז במדרגת התפלה, ואז כשחזק בתפלה ושיחה בינו לבין קונו, אזי זוכה ונעשה לו כלי לקבל השפע, אבל עקר שלמות הכלי הוא דיקא על-ידי אמונה, כי הכלי לקבל בה השפע נשלם דיקא על-ידי אמונה שלמה בו יתברך, שהוא שומע תפלתו, הינו כמו שצריך שיהיה לו אמונה שלמה בהשם יתברך, שהוא בורא הכל ומנהיג, מושל ומשגיח, וכידו לשנות את הטבע כרצונו, ולהשפיע כל טוב, כמו-כן צריך שיהיה לו אמונה בעצמו — להאמין באמונה שלמה בהשם יתברך שומע ומאזין ומקשיב כל דבור ודבור של כל אחד מישראל, אפלו מהגרוע שבגרועים, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה, ויש כח בכל אחד

מישראל לפעל בקשחו ברחמים אצלו יתברך. אם יתפלל באמת אליו יתברך, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה): קרוב השם לכל קוראיו, לכל אשר יקראהו באמת. וכל זמן שאין להאדם אמונה בעצמו — שגם לו יש כח להמשיך שפע בתפלתו, עדין אין לו כלי לקבל השפע. כי אין לו מקום וכלי בלבו לקבל השפע. מאחר שלפי דעתו הוא רחוק מלקבל השפע ולהמשיך השפע, מאחר שאינו מאמין בעצמו שתפלתו עושה רשם למעלה בכל העולמות.

על-כן, אהובי, אחי היקר, אעצך ויהיה אלקים עמך, חזק ואמץ באמונה פשוטה שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ותציר בדעתך איה שהכל לכל אלקות גמור הוא, וכל חייתך רק ממנו יתברך, אשר הוא מחיה וממהוה אותך, ועל-כן כל תנועה ותנועה שלך, ומכל-שכן כל דבור ודבור שלך עושה רשם גדול למעלה בכל העולמות, כי הוא יתברך שוקד על שפתותיך, וכל מוצא פיה נשמע ונתקבל אצלו יתברך, ועל-ידי אמונה זו יהיה נעשה אצלך כלי, ותוכל להמשיך עליך שפע גשמי ורוחני גם יחד. כי זהו העקר — להאמין שהוא יתברך כל יכול, שליט

ומושל ומנהיג כרצונו יתברך, והוא חנון ורחום ומרבה להיטיב, ושומע גם תפלתך; ועל-ידי-זה שתהיה חזק באמונה, הן בו יתברך — שהכל ממנו, והן בעצמך — שהוא שומע תפלתך, על-ידי-זה דיקא יהיה נעשה אצלך כלי שלם, ותוכל להמשיך שפע ורעת, ותזכה להושע בכל מה שאתה צריך. דעקר ראה אהובי, בני ואחי, להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, ותספר לפניו יתברך את כל לבך, ותאמין באמונה פשוטה שהוא יתברך שומע כל דבור שלך, ועל-ידי-זה תזכה להעשות כלי שתהיה חלה בו הברכה.

טו.

אחי, אחי היקר! חזק ואמץ מאד מאד בכל מה שעובר עליך, וזה תזכה על-ידי מדת האמונה הקדושה, להאמין בתמימות ובפשיטות בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם ממש, וכל מה שתכניס בדעתך אמונה ברורה ומחלטת זו, כמו-כן יותר ויותר יזדכך מחך בזכות רב, ויאיר עליך אורו

יתברך, ואז לא תירא ולא תפחד משום דבר, ומשום
 בלבול, ומשום ירידה ונפלה כלל, אדרבה מכל מה
 שרק יעבר עליך תחזור אליו יתברך; ובאמת עליך
 לדעת אהובי, אחי היקר, כי אין לך עוד התחזקות
 להתחזק ולעמד על עמך, כמו מדת האמונה
 הקדושה, אשר מי שחזק בזה, אינו מפחד משום דבר,
 ועובר על הכל, כי מה יעשה לו אדם, מאחר שדבוק
 בו יתברך; ואם עושה לו אדם משהו, הוא יודע שהכל
 ממנו יתברך, ועל-כן הוא חוזר ובורח עד המכהו, הינו
 אליו יתברך, ומספר את כל לבבו לפניו יתברך, ומשיח
 ענינו ומצבו אליו יתברך, כאשר ידבר ויספר וישיח
 אחד עם חברו, וזהו המדרגה הכי העליונה שהאדם
 צריך לזכות אליה בזה העולם, מרב אמונה ודבקות
 יפתח לבו, ודעתו ופיו, ויתחיל לדבר עמו יתברך,
 אחי, אחי היקר! קום עמד עתה על עמך, ואל תפל
 בדעתך ואל יחלש רצונך מכל מה שעובר עליך, רק
 הכנס בעצמך אמתת מציאותו יתברך, ותשיח ותספר
 את כל לבך וכל עניניך אליו יתברך, ועל-ידי-זה תזכה
 להושע בישועה שלמה.

טז.

צריך שתדע אהובי אחי היקר, שהאמונה הקדושה היא יסוד כל היהדות, וכל המצוות צריכים להביא את האדם אל נקודת האמונה הקדושה, כמו שכתוב (תהלים קי"ט): כל מצותיך אמונה. וכן בגשמיות אי אפשר לעבר את העולם בלי אמונה, כי כפי רבוי המרירות, וההרפתקאות, והיסורים, הגלים והמשברים שעוברים על כל אחד ואחד בפרטי פרטיות בכל יום ויום, אי אפשר לעמד ולהתקיים ולהחזיק מעמד בלא אמונה; ועל-כן אלו שאין להם אמונה, רחמנא לצלן, חיהם אינם חיים כלל, כי תמיד חסר להם משהו, ואינם שבעי רצון מכל מה שיש להם, כי תמיד מרגישים איזה חסרון, ואפילו שיהיה להם כל הכלי העולם הזה והכליו, מרגישים עדין איזה חסרון ואי שביעות רצון; מה שאין כן מי שיש לו אמונה ברורה ומזככת, ויודע שהכל בהשגחת המאציל העליון, ואין שום דבר וענין שלא יהיה גנוז שם אלוֹפּוֹ של עולם ורצונו יתברך, לו עובר הכל בטוב, כי כל מה שרק יעבור עליו הוא יודע שהשם יתברך שם, ואין בלעדיו כלל, והכל רק ממנו יתברך:

ומכל שכן בשזוכה להרגיל את עצמו להתפלל לפניו
 יתברך. ולדבר אליו יתברך באשר ידבר איש עם רעהו
 בלשון שרגיל בו. שאז ממשיך על עצמו ערבות
 נעימות זיו האמונה הקדושה. ובאמת עליך לדעת כי
 עקר השלמות הוא רק אצלו יתברך. ועל-כן כל מה
 שהאדם ממשיך את עצמו יותר אליו יתברך. יותר
 שלמות נמשך ונכנס בו. וכבר לא חסר לו שום דבר.
 כי אינו צריך רק את השם יתברך לבד. ועובר את חזיו
 בטוב ובנעימים. ועל-כן רק חזק ואמץ באמונה
 פשוטה בו יתברך. ולידע בידיעה ברורה וחזקה. אשר
 שום דבר גשמי. לא יארע בלתי רצונו והשגחתו
 יתברך. אפלו דומם — אכן לא יתהפך ממקום למקום
 וכו'. או צומח — עלה מאילן. לא יפל אל מקום
 מסים וכו'. או חי. לא יפסע וילך וכו'. או מדבר. לא
 יעשה שום מעשה ופעלה וכו'. בלתי השגחתו ורצונו
 יתברך. ואז אם ידע ידיעות אלו יגאל מכל צרותיו
 ויסוריו. ודכאון ועצבון. וימשיך על עצמו נעם ערבות
 זיו וחיות אור השכינה הקדושה.

יז.

אחי היקר! אתה צריך להכניס את עצמך באמונה
 הקדושה. עד שלא תרגיש שום דבר רק אמתת
 מציאותו יתברך, ובדומם, צומח, חי, מדבר, תראה
 בעיני שכלך שהכל אלקות גמור הוא, רק נתלבש
 ונסתר ונעלם בלבוש והסתרה והעלמה הזו שלפי
 מראה עיניך, ואז כשתזכה לגלוי אמונה ברורה כזו,
 אזי תראה ותשמע ותבין ותשפיל איך שהכל מגלים
 נוראות נפלאות סודות וסתרי נסתרות, רזין ורזי דרזין.
 כי הוא יתברך, מצמצם עצמו מאין סוף עד אין
 תכלית, ומדבר ומגלה להצדיק עתידות ונעלמות פלאי
 פלאות. אשרי המדבק עצמו באמונה ברורה ומזככת
 כזו, עד שיזכה להגיע אל גלוי אורו יתברך כזה, אשרי
 לו, ואשרי חלקו, וזה חלק הצדיקים הזוכים ונוחלים
 עולם הבא בעולם הזה.

יח.

כשתכניס את עצמך אל תוך האמונה הקדושה,
 ותדע בידיעה ברורה ומחלטת אשר אין שום מציאות

בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, דבר גדול ודבר קטן הכל ממנו יתברך, ואין שום טבע ומקרה כלל, אז דיקא תזכה לחיות חיים נעימים וברוכים, פי לא תקנא את שום בריה שבעולם, לא ברוחני ולא בגשמי, ורבנו, זכרוננו לברכה, גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רע"ח) כי זה המדרגה הכי גדולה — לא לקנא שום בריה שבעולם רק אוחז יתברך, שיהיה כל כסופיו ורצונותיו להכלל באורו יתברך, ואינו צריך שום דבר מבלעדי רצונו יתברך, ולאדם כזה לא יכולים לעשות שום דבר, לא טוב ולא רע, כי תמיד רק בורח אליו יתברך, ונכלל בו לגמרי, אינו מקנא שום בריה שבעולם, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי, רק כל כסופיו להשיג בכל פעם יותר ויותר אורו יתברך, ואם-כן מה שיך שיהיה שבור ונפול ברוחו ודעתו? מאחר שאינו חפץ שום דבר רק חיותו יתברך, וזה יכולים למצא בכל מקום ובכל עת, אשרי הזוכה להשגה זו, ואז טוב לו בעולם הזה ובעולם הבא, ואין שום הפרש אצלו בין חיים למיתה, פי תמיד נכלל באורו יתברך.

י.ט.

צריך להכניס עצמו כל-כף בהאמונה הקדושה, עד שלא יהיה לפני מראה עיניו כי אם אמתת מציאותו יתברך ותמיד יציר איך שהוא מסבב עם אור, והוא עומד בתוך האור. ובאמת מי שזוכה לקצת ישוב-הדעת, יבין וישפיל כי אין בלעדיו יתברך כלל, והכל אלקות גמור הוא, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ואין שום טבע ומקרה כלל, והכל משגח בהשגחה נוראה ונפלאה ממנו יתברך — כל מה שידבר, וכל מה שיעשה, ולכל מקום שילך, וכידיעות אלו יזכה להגאל מגלותו. ובאמת צריך שתדע, כי מהו"ה מצעדי דרך, כי כל הדרכים שהאדם צריך לילך לשם, הכל ממנו יתברך — שילך שם האדם, ויתקן שם איזה דבר, כי בכל דרך שאיש ישראלי הולך הוא מתקן משהו על-ידי קיום מצותיו יתברך, על-ידי ברכה שמברך שמו יתברך, או על-ידי תפלה שמתפלל לפניו יתברך, ועל-פן אין לפל בדעתו מפל מה שעובר עליו, רק יראה להמשיך את עצמו אליו יתברך, ממקומו שהוא מנח ונמצא שם, ועל-ידי-זה יעלה שעשועים גדולים לפניו יתברך, אשרי לו!

כ.

אחי. אחי היקר! ראה לחזק את עצמך באמונה
 פשוטה, ותכניס בך תמיד יד השם, הינו בכל ענייניך
 בכל מה שעובר עליך, בין ברוחני, ובין בגשמי,
 שקמים עליך יצרף הרע, ומתנגדים רשעים ארורים,
 אשר לוחצים אותך, ומשברים ומחרפים ומגדפין
 אותך ושופכים דמך כמים, תדע כי יש שם יד השם;
 ותדע כי שום דבר לא נעשה מעצמו, והכל בהשגחת
 המאציל העליון ברצונו הפשוט, ובכונתו העמקה
 בלתי משגת, ובוזה שתכניס בעצמך יד השם, על-ידי
 זה תזכה לצל, הינו — שתסתתר בצלו יתברך, בסתר
 צל כנפיו יתברך, והוא ישמר אותך, והעקר שבתקף
 דחקותך ומרירותך לבל תהרהר אחרי יתברך כלל,
 למה הרשעים עושים חיל ומצליחים, והיראים
 והקשרים נחונים למרמס ולכזיון, ונשפך דמם כמים?
 עליך לדעת כי יש בזה יד השם, ותתפלל אליו יתברך,
 ותספר לפניו יתברך כל לבך, וכל מה שעובר עליך
 בפרטי פרטיות, ועל-ידי-זה דיקא סוף כל סוף יהיה
 מפלה לאלו הרשעים המצערים ומכזים ומחרפים
 אותך; העקר ראה לשמר את עצמך, שלא יתאחו בך

הרע-עין והרע-לב להרהר, חס ושלום, אחריו יתברך.
 רק תדע תמיד — "צדיק השם בכל דרכיו וחסידי בכל
 מעשיו". אף שהרשעים זוכים בדין, ויש להם מפל
 טוב. (עין לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן נ"ה) וכידיעות אלו
 תזכה לעבר את העולם לבטח.

כא.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר, שהאמונה נקראת
 מדת המלכות דלית לה מגרמה כלום, כי אמונה היא
 בדבר שאין השכל מבין, כי מה שהשכל מבין לא שייך
 לקרותו אמונה. כי הלא מבין בשכלו, אלא כל מה
 שלמעלה משכלו והשגתו בזה שייך אמונה. ועל-כן
 צריך שתסלק בכל פעם את שכלך ובינתך והשגתך
 ובאפן הזה תבוא אל אמונה יותר ברורה ומזככת, בגין
 דלית לה מגרמה כלום, אלא מה שמקבלת מהשמש
 שהוא אור החכמה, וכל מה שהאדם זוכה לסלק בכל
 פעם ביותר את שכלו והשגתו לגמרי, ומפיל את עצמו
 אל תוף אמונה פשוטה ביותר, כמו-כן זוכה שיאיר בו
 יותר אורו יתברך בגלוי רב, וכדגמת הלכנה לגבי
 השמש, כל מה שנתרחקת מהשמש, יותר מאירה.

ועל-כן הצדיקים משברים את עצמם תמיד, ומקטינים ומבטלים את עצמם בכל פעם יותר ויותר, ועל-כן הם זוכים להתעלות יותר ויותר, כי מאיר עליהם ביותר אור השגת אלקותו יתברך, ולהפוך כל מה שחושבים שהם כבר מקרבים, כמז-כן הם מתרחקים ונתחשוף להם לגמרי, וכמז-כן הצדיקים מדמים ליוצרם, כל מה שעומדים מרחוק מהם, הינו שיודעים ומאמינים במעלתם ומדרגתם, ומכבדים אותם, כמז-כן הם מאירים בו אור השגתם ומדרגתם, מה שאין כן כל מה שמתקרבים אליהם ומזלזלים בכבודם, הם נתרחקים מהם, ואי אפשר לקבל מהם כלל, אדרבה נופלים עליהם קשיות וספקות, וזה שאמר התנא (אבות, פרק ב' ט"ו): והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה, כי גחלת מאירה ומחממת, או שהיא שורפת, אם עומדים ממול — אזי היא מאירה ומחממת, וכל מה שמתקרבים אליה, ונוגעים בה — נשרפים ונכוים.

ועל-כן כמו בכלליות האמונה הקדושה צריכים לעמוד תמיד מרחוק בכחינת (פראשית כ"ב): וירא את המקום מרחוק, וכמז-כן יאיר בו אור זיו שכינת עזו יתברך, וכמז-כן לגבי האמונה, בפרטיות אמונת

חכמים — צריכים לעמד מרחוק ולהזהר מאד מאד לא לנגע בהם. הינו לא להתחצף, חס ושלום, כנגדם. כי אז אדרבה — לא די שלא יקבלו, אלא יעלו על דעתו כל מיני קשיות וספקות עליהם. ועל-כן אשרי העומד מרחוק, ומאיר על עצמו אור האמונה הקדושה בו יתברך, ואור האמונה בהצדיקים הקדושים, ועל-ידי-זה יעלה מעלה מעלה, עד שיזכה לבוא אל מדרגה שיהיה עייל בלא בר, נכנס ויוצא בלי רשות, בכל פעם שירצה, כי כל מה שמבטלים את עצמם לגמרי ומכניעים את עצמם, כמו-כן מאיר בהם כל האורות והשגות העליונות, עין לא ראתה; אשרי שיאחו בזה.

כב.

אי אפשר לזכות לטהרת המחשבה, כי אם על-ידי מדת האמונה הקדושה, כי כל מה שהאדם זוכה להכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, כמו-כן זוכה שמודככת ונטהרת מחשבתו. כי באמת המאמין באמונה פשוטה בו יתברך, אשר לא ימצא דבר גדול

וְדָבַר קָטָן שְׁלֵא תִהְיֶה בּוֹ הַשְׁגָּחָתוֹ הָעֲלִיּוֹנָה, וְאִפְלוּ מֵהַ
שְׁנַעֲשֶׂה מִפְּעַל בְּחִירָה, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ; אָדָם שֵׁיִשׁ
לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכָת כְּזוֹ, דִּיקָא הוּא יָכוֹל לַעֲבֹר
עַל הַכֹּל, וּמַחֲשֶׁבְתוֹ נִטְהָרָת, וְזוֹכֵה לִישׁוּב הַדַּעַת וְזִכְרוֹף
הַמַּחֲזִין, וְדַבּוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמֵת, אֲשֶׁרֵי לוֹ,
וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ!

כג.

אָחִי הַיְקָר! עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי אֵי אֲפָשָׁר לְשַׁבֵּר
וּלְכַבֵּל אֶת הָרַע מִהָאָדָם, רַק עַל־יְדֵי חֲקֵף הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה וְלִהְכִּיִּס בְּדַעַתוֹ אֲמֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְלִידַע שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר
הוּא וְאִין שׁוּם טֵבַע וּמִקְרָה כָּלֵל, רַק הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָת
הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה וּמְאָרַע שָׂרָק
מִסְתַּוְּבָב עִמּוֹ, יָדַע כִּי אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם שָׁם הוּא
מִסְתַּתֵּר, וְעַל־יְדֵי יְדִיעָה זוֹ יִשְׁבֹּר אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהָרַע
שֶׁנִּדְבַּק בּוֹ, וְעַל־כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ, זְכַרְנוֹנוּ לְבִרְכָה: (סֵפֶר
הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן ל"ג): עַל־יְדֵי אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ עַל עוֹנוֹתֶיךָ, עֵינֵי שָׁם, כִּי עָקַר הָרַע
וְהַחֲשָׁף שֶׁנִּדְבַּק בְּהָאָדָם הוּא רַק עַל־יְדֵי עוֹנוֹתָיו, וּכְפִי

פגמיו. כמו־כן נחשף ממנו אורו יתברך לגמרי; אבל על־ידי שיחזק את עצמו באמונה ברוחה ומחלטת בו יתברך, על־ידי־זה יזכה שישלח לו הקדוש ברוך הוא על עוונותיו, ויתחיל להאיר לו אורו יתברך בגלוי נפלא.

כד.

אחי, אחי היקר! עליך להתבטל לגמרי אליו יתברך, ולמסר את כל נפשך וחושך ותנועותיך תמיד אליו יתברך, ותהיה רגיל לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשטות גמור, כאשר ידבר איש עם רעהו, ותספר לפניו יתברך את כל לבך כל מה שעובר עליך, ודבר זה יזכר ויטהר ויקדש את איבריך מבית ומבחוץ, יותר מכל מיני תעניות וסגופים, ורבנו, זכרנו לברכה, גלה לנו אשר כל הצדיקים האמתיים, גדולי ומבכרי מנהיגי האמה הישראלית: האבות והנביאים, התנאים והאמוראים, והגאונים והצדיקים שבכל דור ודור התנהגו כן, שדברו עמו יתברך בלשון שרגילים, והיו מתבודדים עמו יתברך, עד שבאו לידי התפשטות הגשמיות, והיתה מדרגתם במדרגת

הנבואה ורוח הקדש ברורה ומזככת מאד; כי על-ידי רבוי שיחה ותפלה ודבורים בינם לבין קונם. נדבק מתם ודעתם בו יתברך בתכלית הדבקות, וכבר לא הסחו דעתם ממנו יתברך כל ימי חייהם, ועל-ידי-זה השרה הקדוש ברוך הוא שכנינתו עליהם, והיו עושים אותות ומופתים — שדוד הטבע ממש, אשרי עין ראתה זאת. ועל-כן גם אתה אהובי, אחי היקר, הרגל את עצמך בעבודה הקדושה הזו, ותתמיד בדבר זה מאד מאד מדי יום ביומו, לדבר לשיח עמו יתברך בלשון שאתה רגיל בה, וזה יבנה לך את האמונה הקדושה, אשר היא בית בטוח ושמור מאד. כי מי שזוכה לברוח תמיד אליו יתברך, ומדבר ומשיח עמו יתברך, על-ידי-זה לבו כבר חזק מאד מאד באמונה בו יתברך, ואינו מתירא ומתפחד משום בריה כלל, כי המאמין האמתי — בכל מיני מקרים רעים, חס ושלום, הוא יודע איפה להתחבא עד יעבר זעם, ועד שימתקו הדינים, כי אמונה פשוטה בו יתברך נותנת לאדם בית מנוס טוב, והוא חי ברגיעות, בישוב הדעת בלי שום פחדים כלל, מאחר שהוא תמיד אצלו יתברך, אשרי הזוכה להגיע אל מדרגה זו!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

מוֹתְרָאִישׁ נִיִּי אָמַר: אֵין עוֹד מְקוֹם טוֹב לְהַחְזִיק
מֵעֶמֶד וּלְהִתְחַזֵּק בְּקִיּוֹם הַיְהוּדוֹת וּבְאַמוּנָה פְּשוּטָה
כְּמוֹ אֶעֱלֶה רַבְּנֵי ז"ל, הֵן בְּבַחְרוּתוֹ. וְהֵן כְּשֶׁהוּא
זָקֵן אֵין עוֹד מְקוֹם יוֹתֵר פְּטוּחַ כְּמוֹ לֵהִיּוֹת מִלְּקָרֵב
אֶל רַבְּנֵי ז"ל, כִּי הוּא מְלַמְּדֵנוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת
וְנִפְלְאוֹת עַל כָּל פֶּה וּפֶה בְּחַיֵּינוּ, וּבְעֵקֶר עֵינֵינוּ
הַתְּסֵלָה וְהַתְּבוּדָה, לֵהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ וְתִפְרֹךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם
רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָכִיו, אֲשֶׁר עַל־יָדֵי הַעֲצָה הוּא
יְכוֹלִים לְהַחְזִיק מֵעֶמֶד. הֵן בְּבַחְרוּתוֹ וְהֵן כְּשֶׁהוּא
אֶבְרָךְ וְטָרוּד מִלְּדָיו וּמִפְּרֻנְסוֹתוֹ זָכוֹ, וְהֵן כְּשֶׁהוּא
בְּכַר זָקֵן: אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְקָרֵב אֶל רַבְּנֵי ז"ל בְּאַמֶּת!
(אמרי מוֹתְרָאִישׁ. חֶלֶק א'. סִימָן עו)